

בעזרה"ת צ'ון תורני שכ"ז אגדה של תורה

גליון 767

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"ו יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

המבול הגיע על כך שאנשי דור המבול היו חומסים בעל חנות בגזלה של פחות משוה פרוטה, והוא לא יכול היה לתבוע אותם בבית דין כי מדובר בגזל של פחות משוה פרוטה, וכל מה שנותר לו זה רק לצעק "חמס"

פנתח האה"ת

"לעולם אל יוציא אדם דבר מגונה מפיו, שהרי עיקם הכתוב שמונה אותיות ולא הוציא דבר מגונה מפיו", שנאמר: "ומן הבהמה אשר איננה טהורה" – חז"ל מלמדים אותנו ממה שכתוב בפסוק: "ומן הבהמה אשר איננה טהורה" ולא כתוב: "ומן הבהמה הטמאה", שאין לדבר דיבור שאינו הגון. נשאל המגיד מדובנא זי"ע, מדוע מופיעה בתורה פעמים רבות המילה: "טמא" או "טמאה"? והרי בכל פעם היה צריך להיות כתוב: "אשר איננה טהורה"? – נענה המגיד ואמר – בעיר אחת גר יהודי עשיר מופלג, גם תלמיד חכם גדול היה האיש. תורה וגדולה במקום אחד. בשכנותו גר יהודי עם הארץ, עני ואביון, שנודע בכינויו: "יוסל בור" יום אחד התדפק הלך על דלתו של הגביר. פתח המשרת, מחפש אני את כתובתו של ר' יוסף הגר ברחוב זה, אמר. – מי? פרץ המשרת בצחוק גדול – ודאי מתכוון אתה ליוסל בור! מתגורר הוא, בבקתה העלובה ממול... שמע בעל הבית את דברי משרתו ונזף בו: האם אינך מתבייש? להעליב שכן בפני אדם זר בכינוי גנאי, אין זה נאה! לאחר כמה ימים התדפק על דלתו של הגביר שדכן, ובקש להתראות עם בעל הבית. השכן – ר' יוסף שלחני אליך, ברצונו להציע את בנו הבחור כחתן לבתך... מי?? צעק בעל הבית בקול גדול – יוסל בור! שאני אשתדך עם יוסל בור? צא מעלי ואל תוסף לבוא אלי בהצעות כגון אלה... סלח אם אעז ואשאל – פנה המשרת אל אדוניו - לפני ימים מספר גערת בי על שאני מכנה את השכן בכינוי: "יוסל בור", והנה עכשיו אני שומע את אותו כינוי מפיד? ודאי – השיב בעל הבית – כאשר בא יהודי ושואל מה היא כתובתו של השכן, אין זה נוגע לנו, ואין מקום לספר "בתארו" של השכן. אולם כאשר מציעים לי שידוך את בנו, צריך אני להודיע מפני מה אין שידוך זה ראוי לנו... כן הוא גם הנמשל – סיים המגיד מדובנא – כאן מונה לנו התורה אלו חיות ובהמות נכנסו לתיבת נח, אין זה מעניינינו לדעת מי מהם טהורה ומי מהם אינה טהורה, משום כך שינה הכתוב והאריך בלשונו, כדי ללמדנו חומר דיבור שאינו ראוי. אולם בשאר המקומות, כאשר מדובר בשמירת נפשו של יהודי ממאכלים אסורים, שם אין צורך להשתמש בלשון עקיפה ועדינה, אלא יש לומר בכל חומר הדין: דבר זה "טמא הוא לכם"!!

מה חטאו של בעל החנות עצמו שאף הוא נענש עמהם? התשובה לכך היא, שאמנם בחנותו שלו הוא היה עומד וצועק "חמס", אבל גם הוא חמס פחות משוה פרוטה בחנויות אחרות... היבן איש ח"י מספר על גנב אחד שנתפס בגנבתו והמלך גזר עליו מוות. טרם ביצוע גזר הדין ביקש הגנב לומר דברים אחרונים. הרשות נתנה לו והוא פתח ואמר: מודה אני ומתודה על חטאי ומקבל עלי את הדין, אלא שברצוני לומר דבר אחד, יש לי פטנט מיוחד, ומאחר שאני חושש שאם יהרגו אותי הסוד ירד עמי לקבר, הייתי רוצה לגלותו לכם". "יפה דברת", אמר לו המלך, "מהו הפטנט שבידך?" ענה הגנב: "יודע אני לקחת גרעין של פרי, לבשל אותו עם סממנים שונים ולהטמין את התערבת באדמה, ולאחר דקות ספורות צומח אילן עם פרות לתפארת". התפעל המלך ובקש מהגנב להראות לו את דבר הפלא, הגנב ביקש את החומרים, ומשהביאו לו הוא ניגש למלאכה. לאחר שסיים הגנב להכין את התערובת, אמר: "יש רק בעיה קטנה. את התערובת צריך להטמין באדמה אדם שלא גנב מעודו ולו פרוטה אחת, ואפילו לא בילדותו. אני, התנצל, "איני יכול לבצע זאת, כידוע, אבל אולי המשנה למלך יכול... המשנה למלך החוויר ואמר בחיוך מתנצל, שכאשר היה ילד נדמה לו שגנב גולה מאיזשהו חבר... "אולי שר האוצר יתכבד ויטמין את התערובת", ביקש הגנב, אך שר האוצר סרב: "חבל שאהרוס את הפטנט במו ידי, הן אני מתעסק עם כל כך הרבה כסף, ומי יודע... אני מציע להעניק את הכבוד הזה לשר החינוך... וכך עברו משר לשר עד שהגנב הציע את המלך בכבודו ובעצמו. המלך זע באי נוחות ואמר: "כשהייתי ילד נטלתי מאבא שרשרת יהלומים ללא רשות. לא כדאי שאני אעשה זאת!" פנה הגנב למלך ואמר: "המשנה למלך אינו נקי כפים. גם שר האוצר לא יוכל לרחוץ בניקיון כפיו. המלך עצמו לא נקי מרוב, אם כן, מדוע דווקא אותי תולים?!" כאלו היו פני הדברים בעולם בתקופת המבול, הזועקים "חמס" ומתלוננים על כך שגנבו מהם ושדדו אותם, הם אלו שהיו חומסים אחרים במו ידיהם.

שבת שלום שמשון אליעזר פוקס

זמני השבת
הדלקת נרות 4:29
מוצאי שבת 5:27
ר"ת: 6:02
נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה

אהל לחידוש

חידושים ופגנים לשולחן השבת

מה בין אברהם אבינו לנח? אברהם הכריז בפני באי עולם שיש אלוהים בורא ומנהיג, ואף נח במשך מאה ועשרים שנה בבניית התיבה, וכל אותה עת הכריז שה' עתיד להביא מבול, יש לברוח 'ממנו אליו' ולשוב בתשובה. לכאורה שווים הם בפועלם, אך שונים בתוצאה. אברהם הצליח לגייר רבבות, כדברי הרמב"ם בסוף ה' ע"ז, ואילו דבריו של נח נפלו על אוזניים ערלות. אף אחד לא שב בעקבות קריאותיו. הכיצד?

יש כאן לקח רב משמעות בדרכי המוסר והנהגות החינוך! נח, בשעת הכרזתו, מניף הוא בידו פטיש של בנאים ומסור מושחז. הוא בא באיומים על אסון הקרב ובא. דבריו מפחידים, עם היותם נכונים. בטבע האדם לדחות ולברוח מהכרזה המוצגת באופן זה. ואילו אברהם אבינו פתח פונדק דרכים. הגיש מזון ומשקה. הכניס אורחים בצל קורתו. לאחר שאכלו ושמעו ודשנו היה מקרב את ליבם לאבינו שבשמים. בכדי לשבות את לב התלמיד ולמשוך את לבו לדברי תורה, הדרך היחידה המועילה לטווח רחוק הוא באמצעות חוס ואכפתיות. הנפת פטיש מאיים כמו שעשה נח, יבריחו את השומעים. הגשת מגדנות כאברהם ירבו מקשיבים

"תמים היה בדורותיו את האלוקים התהלך נח"

אומר רבי שלמה גנצפריד בספרו "אפיריון" על התורה, שדרך העולם היא, שאם יעמוד איש צדיק להוכיח את אנשי דורו, מיד ידאגו הם לברר היטב במעשיו כדי שאם יאמר להם "טול קיסם מבין שיניך", יאמרו לו הם "טול קורה מבין עיניך". אבל, אם יש צדיק שיושב לו בשקט בפינתו ולומד תורה ולא מוכיח את אנשי דורו, אז יאמרו כולם זהו צדיק אמתי.

והנה חז"ל אומרים שנח לא הוכיח מספיק את אנשי דורו. וזה רמוז במילים: "תמים היה בדורותיו". כלומר, אנשי דורו אמרו עליו שהוא צדיק תמים, ומדוע? מפני שאת האלוקים התהלך נח. ישב לו בפינתו ולא הוכיח אותם.

"ויחל נח איש האדמה ויטע כרם"

מובא במדרש שבשעה שנח נטע את הכרם בא השטן ואמר לו שהוא רוצה לעזור לו, והסכים נח, ושפך השטן 4 מיני דמים של בעלי חיים, כבש אריה חזיר וקוף, זה רמז על דרכו של השיכור, בבקבוק הראשון הוא כמו כבש עדיין מרגיש רגוע ושמח, בבקבוק השני הוא כמו אריה שרוצה לתקוף את כולם, בבקבוק השלישי הוא כמו קוף שקופץ ומרקד, ובבקבוק הרביעי הוא כמו חזיר שמתגלגל באשפה.

ג' חשון יומא דהילולא של מרן רבי עובדיה יוסף זצ"ל סיפר לנו הגאון רבי דוד יוסף שליט"א, שפעם היה לומד עם מרן זצ"ל בסוגיא במסכת יבמות. לרגע קצר, נרעד מרן זצ"ל, כמו אדם שתפסה אתו שפעת קשה. שאל אותו רבי דוד, אבא, מה קרה לך? השיב לו מרן, אני נזכר כעת בפעם הראשונה שלמדתי את הסוגיא הזו בעיון, הייתי יושב בבית הכנסת שושנים לדוד במשך כל הלילה, והיה קור גדול, והיו מים זולפים מתקרת בית המדרש. וכאשר נרדמתי על כסאי, שמתי על ראשי שמיכה, והמים היו טורדים על ראשי, ונצטננתי, וכעת תפסה אותי אותה תחושה כשראיתי שוב את הסוגיא הזו. כך נראתה מסירות נפש למען התורה.

"רבי, צרות... הבת שלי כלה ואין לי לתת את חלקי למחותנים". הרב הציע לו כיסא: "שב תירגע, כמה הם רוצים?" - "מאה אלף". "וכמה יש לך לתת?" - "חמישים אלף". "אז תיתן חמישים אלף עכשיו ועוד חמישים אלף תבטיח לתת בהמשך ואחר כך שיחפשו אותך..."

מדריך צניחה מכין את הבחורים לצניחה מהמטוס לקרקע. "זכרו את ההוראות: אני דוחף אתכם החוצה מהמטוס, אתם סופרים עד חמש ומושכים את החוט במצנח. אם החוט לא נפתח אתם סופרים שוב עד חמש ומושכים את החוט הרזרבי. כשתגיעו למטה, ימתין אוטובוס שיחזיר אתכם לבסיס". הוא דוחף את הראשון החוצה. הבחור צולל למטה, סופר עד חמש ומושך את החוט במצנח, אבל המצנח לא נפתח. הוא סופר שוב עד חמש ומושך את החוט הרזרבי, אבל המצנח לא נפתח. הבחור אומר לעצמו: "רק חסר שגם האוטובוס לא ימתין למטה..."

פרשה שלמה בס"ת לא קראו במשך שנה שלמה איזה, מתי ומדוע?

פיתרון כי תבא:

גם בחודש הראשון פגשנו את א.א.א. וגם השבוע? גם בחודש ניסן בהגדה וגם בפרשת כי תבוא

ארמי אבד אבי

בין הפותרים נכונה תתקיים הגרלה על פרסים, תשובות יתקבלו במייל:

8444774@Gmail.com

אהל המעשה

אנחנו משפחה מורחבת אך מאד מאוחדת, כל האחים והאחיות נשואים וגרים בקרבת מקום. ההורים שלנו אנשים מבוגרים אך חיוניים להפליא שתענוג לבקרם... תמיד אמצא שם אחות, או גיסה, או כמה אחיינים קטנים שהושארו שם למשמרת קצרה בין הכולל לבין מנוחת הצהריים, שלפני סדר שני.

ההורים שלנו הם אנשים חמים ואדיבים, אבל המנהיג המדביק של העץ המשפחתי שלנו, הוא לא פחות ולא יותר, אחי הבכור, שמחה נתן שמו. מה אומר לך, אחי זה כשמו כן הוא, קיבל שמחת חיים בכמויות שלא היו מביישות אוקיאנוס, ה' חנן אותנו בחיך כובש, בחביבות מדביקה, ומעל לכל ברגישות לזולת שספק אם יש שני בעולם כמותו ו... כך לפחות מעידים עליו החתנים, שהם תלמידי חכמים בפני עצמם כמוהו.

אתן לך דוגמא קטנה לרגישות רווית בינה של שמחה נתן. מאחר והקן המשפחתי הסתעף לו, והעומס על ההורים הלך והכביד, שמחה נתן אסף את כולנו חצות לילה אחד, כשהוא ממתיק סוד: "יש לי סוד לספר לכם", אמר. הגענו כולנו, סקרניים לשמוע את הסוד... סמוך ונראה לפרשת נח, פתח את דבריו שמחה נתן" רציני לשבח בפניכם את נח הצדיק התמים, שהצליח להכניס לתוך תיבה אחת כמות אדירה, בלתי נספרת של חיות עופות שקצים ורמשים, אך בינינו לבין עצמינו, זה נס אלוקי של מעט המחזיק את המרובה. ואני שואל את עצמי, ריבוננו של עולם, מהיכן נח עצמו שאב כוחות להאכיל ולהשקות כל כך הרבה חיות? לדעת בדיוק מה אוהב לאכול הפיל, ומה תלעס הגירפה, ומה יבלע הברווז. מהיכן היו בו תעצומות אינסופיות לדעת בדיוק את התזמון לרעבון של כל קיבה מקרקרת ושל ארי נוהם מתוך קיבתו וקצב העבודה שלו? הפלא ופלא, מאין זה בא? ואז הקב"ה נתן לי מתנה, והתירוץ הונח על לשוני היום לפנות בוקר. ובכן, מה שהניע את נח, זו האהבה לכל יציר נברא של בורא העולם. מי שאוהב את בריותיו של הקב"ה, מי שמתפעם מנשגבות יצירתם, מי שרואה בכל בריה את אביו שבשמים, מתמלא אהבה ותעצומות נפש עד אין תכלית, הוא לא נח, הוא לא נח, כדי למלא את רצונם".

הבטנו כולנו נדהמים, מה רוצה מאתנו שמחה נתן אחרי יום עבודה או יום לימודים מפרך, לחדש לנו חידושי תורה? ואז הוא סיכם "אחיי ואחיותיי גיסיי וגיסותיי, ההורים שלנו לא עשויים מהחומרים של נח. כן, הם צדיקים ותמימים, יראים ושלמים, אך לא הגון ולא ראוי שנצפה מהם לפעול עברונו ועבור ילדינו יומם ולילה. ברוך ה' יצאנו מן התיבה, המבול פסק ויש לכל אחד מאתנו תיבה משלו... אני מבקש מכם לעשות סדר בביקורים אצל ההורים בחוכמה, בתבונה, לא לעייף לא להכביד, באופן כזה שכולנו נרגיש שמחים בשמחתם". כך במשך שעה ארוכה הוא התווה תוכנית גאונית מושלמת, מי מגיע, מתי מגיע, עם ילדים, בלי ילדים, כמה זמן להישאר, ואם באים לשבת קודש, מה מביאים, לא באים בידיים ריקניות. כשהוא סיים את דבריו, שתיקה מביכה ריחפה באוויר אבל כולם הנהנו בהסכמה.

למחרת, אחה"צ, הוא זימן את כל הנכדים בגיל חינוך, הצחיק אותם בבדיחות וחידות שעה ארוכה, חילק להם ממתקים ופרסים, והסביר להם את הוורט על נח, התיבה והחיות בחינניות ובפשטות שילדים מבינים. ואלה, הרבה יותר מאתנו, התנדבו לקנות להורינו במכולת, לנקות את הבית, לבשל, לרחוץ ולגהץ. מה אומר לך, הוא הכניס את הנכדים והנכדות למסע של הטבה מופלא כלפי הסבא והסבתא, פשוט להתפעם.

שמחה נתן בהיותו אברך כולל חשוב וכישרוני, מכיר כל אחיין ואחיינית, וזוכר לשלוח מתנה קטנה לימי הולדת, וכרטיס ברכה, ובלון וציור, והוא מפרגן להם בחמימות על כל עזרה לסבא ולסבתא, עם תעודות הוקרה צבעוניות, העשויות מתמונות ענק של תיבת נח בוואריאציות שונות עליהם רשום "מושי המתוק עשה קניה חשובה לסבא ולסבתא". בקיצור שמחה נתן הוא אהוב, נערץ, על כולנו... על גדולים וקטנים כאחד. כן כמובן, אסור לשכוח, הוא שינן באוזני הנכדים השכם והערב: "אתם תינוקות של בית רבן, הבל פיכם טהור, תתפללו שסבא וסבתא יהיו בריאים בתוך שאר חולי עמו ישראל". הוא חזר והדגיש זאת באוזניהם ובאוזנינו בכל הזדמנות, אפילו בפגישה אקראית ברחוב. ביתי אלישבע בת החמש, שהצטרפה לא מכבר לקבוצת המסייעים לסבא ולסבתא, טוענת במתיקות, שאם לא היו קוראים לדוד שלה שמחה נתן, אז הוא בטוח היה אליהו הנביא, למה? אנחנו שואלים והיא משיבה כי "אליהו הנביא מגיע רק בשמחות שלברית מילה, ודוד שמחה נתן כל הזמן עושה לנו שמח... אפילו לכל העולם הוא עושה שמח".

אחרי האשפוז המפתיע הראשון של שמחה נתן, קיווינו שזה יחלוף. אח"כ הגיע אשפוז שני! העמיקו את הבדיקות, וענן קודר ושחרורי ריחף מעל ראשינו. שמחה נתן בעצמו, אב לשמונה ילדים, הרוח החיה של המשפחה, ניסה לשרד אופטימיות, אבל עמוק באישונו ניבטה דאגה. היה ממצא בצילומים, אבל הרופאים לא ידעו כיצד להגדירו... היו כאלה שאמרו שלא כדאי לנתח, היו שאמרו ננתח ואז נעשה שוב חושבים. אחרי קונסיליום רציני של רופאים מן הארץ ומן העולם, הוחלט לנתחו ביום שלישי - פעמיים כי טוב. בעצה אחת, החלטנו להסתיר מהורינו הקשישים, כי יש בעיה רפואית עם שמחה נתן, שהרי גם עבורם הוא בבת-עין. "השבת האחרונה עברה עלינו קשה. במוצאי שבת, ישבנו בעלי ואני אחרי שהילדים הושכבו לישון, ושוחחנו. בין לבין, במהלך השיחה ביננו הבעתי דאגה עמוקה מן הניתוח הצפוי לשמחה נתן, ושאלתי את בעלי האם זה נכון להסתיר את המידע מן ההורים... לפתע שמענו את הדלת נטרקת. אנחנו גרים בקומת קרקע, הצאתי מחלון המטבח, והנה אני רואה את אלישבע הקטנה שלי רצה על המדרכה ונעה לכיוון בית הכנסת הצמוד לביתנו, נעמדת לה באיזו פינה חשוכה... שתיים שלוש דקות, וחוזרת בשקט, פותחת את הדלת ומהלכת חרישית לחדרה. "אלישבע, מה עשית בחוץ!!" "התפללתי אימא, התפללתי". "במוצאי שבת? בחוץ? בחושך? על מה התפללת?" אלישבע ניצבת מולי עם עיניים לחות ואומרת "אימא, התפללתי לקב"ה על דודי שמחה נתן. אמרתי לקב"ה אבא'לה, דוד שמחה נתן אמר לנו פעם, שתפילות של תינוקות של בית רבן תמיד מתקבלות לפניך... ואתה יודע, אני תינוקת של בית רבן, אני אפילו לא יודעת לקרוא, רק לצייר. אז אני מבקשת ממך אבא שבשמים, שלא ינתחו את דוד שמחה נתן, ושהוא יהיה בריא בזכות התפילה הקטנה שלי... ככה אמרתי לקב"ה, והכנסתי שלוש מטבעות של שקל לקופת צדקה של "חסדי נעמי". ואני מאמינה אימא, שכמו שדוד שמחה נתן אמר, שה' ישמע לתפילתי", חיבקתי אותה חזק חזק, מרוגשת, מודה לה' שנתן לי פרח ענוג שכזה...

הרב לוי, אינני חולמת חלומות!!! ביום שלישי, שעתיים לפני הניתוח עשו לשמחה נתן צילום נוסף לאחר יום של צום... לא היה שריד ולא זכר לגידול... לאף רופא לא היה הסבר מניח את הדעת... אבל אני, אני בטוחה שהתינוקות של בית רבן שלי, פעלה בשמים גדולות ונצורות... (הרב יעקב לוי)

שם אבותי

השם שגורם אריכות ימים ושנים טובות

כפי שקוראי העלון הנכבדים כבר מבינים, ענין נתינת שם לילדה איננו מעשה פשוט וצריך לחשוב על ענין זה בשום שכל. גם את גדולי ישראל העסיק עניין זה, אם בנוגע להם עצמם, אם בשאלות שנשאלו ע"י אחרים. רבים מהם גם כתבו בנושא זה. כמי שעוסק וגם נשאל רבות בעניינים אלו ראיתי שאחת מן העצות שהיו מגדולי ישראל שנתנו להורים בנתינת שם לילדיהם, להתבונן בפרשת השבוע של אותו השבוע ולמצוא משם שם לבן או לבת. ידוע ממרן **החזון איש** זיע"א (מובא בספר פאר הדור ח"ד) שאמר אם קוראים לילד בשם מפרשת השבוע זה טובה לילד עצמו.

מעשה מופלא שסיפר הגאון רבי **אלימלך בר שאול זצ"ל רבה של רחובות**, שהגיע אליו יהודי עם בתו היחידה בגיל שבע שנים, וסיפר שהיה גר באוסטרובצא וכל ילדיו שנולדו נפטרו זמן קצר לאחר לידתם רח"ל, ורעייתו הגיעה להצדיק מאוסטרובצא זיע"א ובכתה בכי נורא ואמרה שלא תצא עד שיבטיחנה שתלד זרע של קיימא. ואמר לה הצדיק, שאם רוצים שהילד הבא יחיה, שיתנו לו שם מפרשת השבוע שבה יוולד... ואכן קיבלה על עצמה האישה דבר זה. ויהי כתקופת השנה, וילדה האישה בת בשבוע פרשת נשא ובאו לרבי זצ"ל ואמרו לו שעברו על כל פרשת השבוע מתחילה ועד סוף ולא מצאו בפסוקים שם של אשה, ואינם יודעים איך לקרוא לבתם שנולדה בשבוע זה. אמר להם הצדיק זצ"ל שיביא להם שם שאולי לא ימצא חן בעיניהם, אך אם תקרא בשם זה היא תחיה. שמחו ההורים על ההבטחה וחכו למוצא פי הצדיק, אני ממליץ את השם **'צללפונית'**, היא היתה אמו של שמשון הגיבור, המוזכרת בהפטרות פרשת נשא, וכמובא בגמ' (ב"ב צא.). ראה במהרש"ל בחכמת שלמה שם: נראה לי הצללפונית היא אימו של שמשון, בדברי הימים בסוף יחס יהודה, והוא טוב מפני רוח רעה, 'מצאתי עכ"ל. ואכן קראו לבת בשם זה, והאריכה ימים ושנים למעלה מגיל 100. (גרה בירושלים כך העיד מרן רבי חיים קניבסקי זצ"ל) בספר חשוקי חמד (הוריות ב) ביאר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א על פי ספר 'גלגולי נשמות' להרמ"ע מפאנו (אות צ) שצללפונית היתה גלגול של אשתו של און בן פלת, ומפני שהצילה את בעלה ממוות, לפיכך היא ראתה את המלאך, ע"ש.

ולפי"ז יש אולי מקום להבין מדוע השם שלה הוא סגולה לאריכות ימים, כי היא גרמה לכך שלא ימותו בעלה וכל יוצאי חלציה, לכן מידה כנגד מידה וכו'.

בית חסיד "עזר" בכ"ל
 ע"ש רבינו יוסף ד"ר זצ"ל
 רח' יוסף ד"ר 10 אור יהודה

שילשו ושלמו! בשמחת תורה להכנסת ספר תורה

הננו שמחים להזמין את הציבור שנכתב ע"י מתפללי בית הכנסת לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל שתתקיים אי"ה ביום ראשון הקרוב ב' במרחשוון (8.11.24) בהשתתפות רב העיר הרב ציון כהן שליט"א רב בית הכנסת הרב יהונתן אמרדי שליט"א הרב שמשון אליעזר פוקס שליט"א תפילת מנחה בשעה 16:00 בדיוק לאחר מכן כתיבת האותיות ותהלוכה לכבוד התורה פעודת מצוה לאחר התהלוכה **"תנו כבוד לתורה"**

שיעור בפרשת שבוע מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי מיד לאחר מנחה בביכניס אור אבנר רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד מנחה - 16:30

לבריאות ברכה והצלחה סמ' בן חילוזה שמחה בת שרה ז"ל
 הם וילדיהם וכל אשר להם.
 סעיד אשר בן לאה ז"ל אורה בת סנ'ורה ז"ל

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
 לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
יצחק שוחט בן סועד ומשפ' הי"ו
שאול סאלם בן נג'ט ומשפ' הי"ו
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו
יחזקאל בן ברטה ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
מאיר ברזני בן צבי ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
 רח' דוד אלעזר 18
תפילת שחרית - 7:00
 מנחה וערבית (סמוכות) 16:25
בשעה 18:00 שיעור מהרב דניאל קמחי שליט"א שיעורי תורה אחרי ערבית יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א